

MYŚLI ULOTNE

Na Temat Opinji Innych Pism Polskich

Artykuł Zjednoczenia,
15 maja 1935.

Polska w Żałobie

Naród polski doznał wielkiego ciosu i przyznają to otwarcie wszyscy. W osobie Marszałka Piłsudskiego odszedł ze świata jeden z największych Polaków, człowiek, który przerósł wiele wielkości z naszej historii. Wspomnienie pośmiertne w "Nowinach Polskich" w Milwaukee powiada:

Obiegła świat cały smutna dla każdego serca polskiego wiadomość o śmierci pierwszego Marszałka Polski i jednego z największych jej synów i bohaterów, Józefa Piłsudskiego.

Cały kraj okrył się żałobą. — Wstrzymano natychmiast wszystkie zabawy i przyjęcia, a wywieszono wszędzie flagi żałobne.

Śmierć Piłsudskiego jest niepowetowaną stratą dla Polski i stratą dla całej Europy i ludzkości. W nim traci Polska i cały świat człowieka szlachetnego serca, o nieugiętej woli, genialnego wodza i męża stanu, który od dziecka do ostatniej chwili swego życia poświęcał wszystkie swoje siły dla dobra przedewszystkiem polskiego narodu, a przez ten naród całej ludzkości.

Józef Piłsudski, to niezwykła postać. Rzadko kto wykazał w swoim życiu tyle wiary w swoje własne siły i w siły narodu i tyle energii niezłomnej w dążeniu do uszczęśliwienia narodu.

Piłsudski osiągnął cel swego życia w całej pełni. Od wczesnej młodości poświęcił się walce o niepodległość Polski i doczekał się nie tylko tego, że był Jej pierwszym prowizorycznym Prezydentem, zwycięskim wodzem naczelnym, niekoronowanym królem ale doczekał się dojścia odrodzonej Polski do stanu pierwszorzędnego mocarstwa, o którego przyjaźń wszyscy zabiegają.

Nowa konstytucja Polski, podpisana przez prezydenta Mościckiego, jest niejako testamentem Piłsudskiego dla Polski. Takiej konstytucji chciał i taką Polskę zostawił.

Józef Piłsudski mógł być ogłosić się dyktatorem Polski i jej królem, a nie zrobił tego. Zadowalał się urzędem ministra wojny, wysuwając innych na front i przyuczając ich do rządzenia państwem.

Serce J. Piłsudskiego, z jego własnego rozporządzenia spocznęło obok prochów matki jego w Wilnie, a ciało naród pochowało obok królów na Wawelu.

Obok wodza Kościuszki, obok wodza duchowego Słowackiego, obok prochów największych królów polskich, spoczną Zwłoki Komendanta, który całe życie walczył o Polskę i sprawy polskie.

Józef Piłsudski

Artykuł naczelny osobie Marszałka Piłsudskiego i jego wstrząsającej śmierci poświęcił także "Monitor" w

Cleveland, pisząc pod tytułem "Józef Piłsudski" co następuje:

W niedzielę popołudniu rozszła się wśród Polonii amerykańskiej lotem błyskawicy wiadomość, że w Warszawie dokonał swego strudzonego żywota Marszałek Józef Piłsudski, były Naczelnik Państwa, Wódz Naczelny Armji Polskiej, długoletni Minister Wojny, oraz powszechnie za dyktatora Polski uważany Mąż nieugiętej woli i żelaznej ręki.

Nie trzeba chyba dodawać, iż wiadomość ta wywarła na wszystkich wysoce przygnębiające i nad wyraz bolesne wrażenie, a tembardziej, że spadła ona tak nagle i niespodziewanie. Wprawdzie depesze z kraju donosiły, iż w ostatnich tygodniach zdrowie nie dopisywało Marszałkowi Piłsudskiemu, że zapadł on na grypę i z tego powodu nie mógł nawet przyjąć w Belwederze bawiającego z wizytą w Polsce francuskiego ministra spraw zagr. Pierre Laval'a, ale nikt nawet na chwilę nie mógł przypuszczać, że ta choroba mogła się dlań zakończyć tak tragicznie.

To też całe Wychodźstwo polskie w Ameryce, które zna dokładnie i umie oceniać wielkie zasługi, jakie zgasył wczoraj Marszałek J. Piłsudski położył dla odrodzenia Ojczyzny, które śledziło z zaparciem Jego nieśmiertelne dla Narodu czyny od chwili tworzenia Legionów Polskich aż do wspaniałego zwycięstwa Wojsk Polskich nad hordami bolszewików u bram Warszawy, boleje gorąco wraz z całym Narodem Polskim z powodu tej straty, jaką poniósł przez śmierć tego Bojownika za Polskę.

Z chwilą śmierci Marszałka J. Piłsudskiego czas na oddanie hołdu Jego Pamięci! Z chwilą zejścia Jego z tego świata czas zapomnieć wszystko, coby niejednym dotąd dzieliło w gloryfikowaniu Jego czynów za życia. — Dziś jest właśnie pora, ażeby skłonić głowy przed Majestatem śmierci i oddać jak największy i najszlachetniejszy trybut wielkiej pamięci Tego, który bojował od lat już młodzieńczych za Polskę, — który pierwszy stanął do Czynu, wskrzesił pamięć naszego Rycerstwa, zapalił młodzież do stawiania na szaniec, aby Wolność i Niepodległość dla Polski okupować swą krwią i życiem, bo tylko temi ofiarami wolność i niepodległość każdego narodu odkupić można.

Marszałek J. Piłsudski, jeden z tych Olbrzymów, którzy wyróśli na skutek ostatniej zawieruchy wojennej, dziś już do historii należy. Ona też powie o nim ostatni sąd. Historia ta atoli musi przyznać, że od lat dziecięcych "śnił on wolności cud", że "patrzył nieraz śmierci w oczy", że wreszcie potrafił wzbudzić do siebie, jako Wodza Narodu, bezgraniczne zaufanie, skoro ten Naród, który zdołał nieledwie odwalić kamień długiej niewoli, jego powołał do steru i jemu powierzył swe losy.

Ta właśnie miłość, ta cześć i to zaufanie Narodu, które towarzyszyły Marszałkowi Piłsudskiemu za twardych i znojących dni Jego żywota, pozostaną na wieki w sercach Narodu, który zawsze wspominać będzie z należytą czcią to imię, bo zrosło się ono tak nierozdzielnie z wolnością, niepodległością i mocarstwem wolności odrodzonej i rozwijającej się świetnie Polski dzisiejszej.